

Heliga Trefaldighets dag

Psalmer: L151, Ps145, 199, L154, L178, 336

Texter: 5 Mos 6:4-7, Apg 2:24-35, Matt 11:25-27

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Matt 11:25-27

Vid den tiden sade Jesus: "Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. 26 Ja, Fader, detta var din goda vilja. 27 Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Herre, hjälp oss att bevara ditt ord i trogna hjärtan. Amen

Tron bygger inte på mänsklig visdom utan på Guds kraft. Det heter i Skriften: Evangeliet är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Men det är inte Guds nakna kraft som var verksam i skapelsen, eller som ska vara verksam på den yttersta dagen. Den kraften kan människor inte stoppa. Men när Gud verkar i sin nåd genom ordet så kan människor säga nej tack, sig själva till skada.

Jesu ord i dagens predikotext är ett härligt evangelium och sammanhanget kan därför överraska. Bakgrunden till vår stycke är att Jesus talat om hur folk hade tagit emot det budskap som han och Johannes Döparen förkunnat. Johannes Döparen hade levt ett asketiskt liv och man hade beskyllt honom för att ha en ond ande. Jesus hade ätit och druckit som vanligt och honom hade man beskyllt för att vara en frossare och drinkare. Folket gick inte att behaga. Hur man än ställde sig för att de skulle lyssna och ta emot budskapet så kom de med beskyllningar och invändningar. Strax innan vår text klandrar Jesus folket i sin hemtrakt för deras otro och hårda hjärtan. De hade fått se Jesus göra många kraftgärningar som bekräftade att han kom med ett gudomligt budskap. De hade fått höra honom predika evangelium om Guds överflödande nåd. Men de ville inte omvända sig, ångra sina synder eller tro på honom som Gud sänt för att uppfylla alla profetior om Frälsaren. De tog inte emot honom som Messias, Guds Son, världens frälsare.

Det ledde till att Gud lät dem få som de ville. Det är den värsta dom som kan drabba en människa här i livet, att Gud låter henne få som hon vill. De hade avvisat nåden - de hade inte velat lyssna till Jesus och tro. Fast de sett Jesu kraftgärningar som bekräftade budskapet så ville de inte tro. Denna hårdhet ledde till att Gud till slut dolde sin frälsningsplan för dem så att de inte kunde

omvända sig och tro. Också det blir ytterst till Guds ära. Vi hör Jesus säga: *Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. Ja, Fader, detta var din goda vilja.*

Ingen människa är sig lik efter att ha hört evangeliet, oavsett om hon tar emot budskapet eller avvisar det. Hos den som tar emot det leder det till helgelse och liv. Hos den som avvisar det leder det till allt större andlig blindhet: I första hand upplyser evangeliet och ger tron på Jesus vår Frälsare. Evangeliet är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Den helige Ande verkar genom evangeliet på människors hjärtan, upplyser, helgar och bevarar i den rätta tron. Genom Ordet leder den helige Ande människor till uppståndelsen och livet. Men i andra hand förblindar ordet. Alla som utifrån sin egen vishet och klokhet kommer med invändningar, kritiserar och avvisar Kristi evangelium, förlöjligar och hånar det, riskerar att få som hon vill. Då döljer Gud sin frälsande sanning för henne. Resultatet blir att människan inte längre kan omvända sig och komma till tro. De ville inte tro, och nu låter Gud dem få som de vill. Resultatet blir att deras hjärtan blir allt hårdare och hårdare tills de inte låter sig påverkas av någonting alls. Vi ser ett exempel på denna process hos överstepräster och majoriteten av Stora rådets medlemmar som inte lät sig påverkas fast Jesus uppväckte Lazarus som legat i graven fyra dagar. De hade redan tagit beslut om att döda Jesus. För att hindra att folk kom till tro på Jesus för Lazarus skull tog de beslut om att döda honom också. De var så hårda vid det laget att ingenting längre kunde röra deras hjärtan.

När vi hör Jesus förkunna domen över de visa och kloka innebär det självklart inte att det är bäst för oss att akta oss för kunskap och förbli okunniga. Men det innebär att vi ska akta oss för att använda vårt förnuft och våra erfarenheter på fel sätt. Felet med människorna i Jesu hemtrakt, och felet med överstepräster, fariseerna och de skriftlärda var att de använde sin vishet och klokhet till att mästra Guds ord, kritisera Jesu evangelium och avvisa honom. När det gäller andliga ting kan vi inte lita på vårt förnuft, logik eller mänsklig erfarenhet, utan vi ska ta vårt förnuft till fånga i lydnad för Kristus.

Vårt förnuft och alla sinnen är goda gåvor från Gud som vi ska använda så som Gud vill till Guds ära. I andliga ting vill Gud att vi ska använda vårt förnuft för att läsa, förstå och minnas Guds ord. Det är till stora delar en kognitiv process att förstå och ta till sig Skriftens ord. Men det blir fel om vi på budskapets väg från Bibelns blad till hjärtats kammare använder förnuftet för att avgöra trovärdigheten i evangeliets budskap. Mänsklig visdom kan helt enkelt inte bedöma evangeliet. Evangeliet är något helt främmande för mänsklig visdom. Tron bygger inte på mänsklig visdom utan på Guds kraft.

Förnuftet kan aldrig komma fram till evangeliet eller fatta det. Ingen människa, kan fundera ut evangeliet och komma fram till det. Under hela världshistorien finns inget exempel på att någon människa, hur vis och klok hon än varit, har tänkt ut evangeliet. Evangeliet kallas i Skriften för en hemlighet som blivit uppenbarad av Gud i profeternas och apostlarnas skrifter. Evangeliet kallas Guds hemliga visdom, den fördolda - vad ingen människa kunna tänka. Denna vishet har uppenbarats av Anden. Evangeliet kallas också en dårskap. *En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är en dårskap för henne och hon kan inte förstå det eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt.* Därför är det mänskliga förnuftet helt odugligt till att fatta evangeliet och bedöma andliga ting. Nej, den som är så övermodig att han börjar kritisera Guds uppenbarelse och förkastar nåden riskerar att få som han vill. Gud döljer då sin visdom så att han inte kan se och förstå.

Det finns bara ett sätt att förbereda övermodiga människor för evangeliet. Det finns bara ett sätt att förbereda folk i allmänhet för evangeliet. Tänk på hur Johannes förberedde folket för Messias ankomst. Guds lag måste förkunnas först. Lagen är som en spegel som visar vilka vi är. När vi jämför oss själva, och våra gärningar, med vad Gud kräver av oss blir vi förskräckta. När lagen träffar samvetet hjälper det inte att försöka gömma sig, skylla ifrån sig eller lyfta fram egna gärningar och gottgörelser; böner, fastor, gåvor, eller vallfärder. Men när människan förlorat sina gömställen och mist sin självrättfärdighet då är hjälpen nära.

Evangeliet är ämnat för de små och uppenbarar Guds sanning för dem. Vi hör Jesus säga: *"Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. 26 Ja, Fader, detta var din goda vilja."* De små kan syfta på små barn, som ordet egentligen betyder. Men det syftar också på alla som är som barn, alltså inte självständiga, högmodiga och stolta utan människor som behöver hjälp, vård, beskydd och vägledning. De små syftar på människor som är i behov av allt det Jesus kom för att ge folket i sin hemtrakt men som de avvisade. Han kom med nåd och frälsning. Han kom till sitt eget men hans egna tog inte emot honom, men alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn. De små är sådana som är i behov av Guds nåd och frälsning. De små är enkla människor som barnsligt tror och tar emot Skriftens ord som Guds ord, inte som människoord. Alla dessa blir av evangeliet upplysta, helgade och bevarade i en rätt tro. De blir av Skriften undervisade och vägleda i andliga ting. De bygger då inte sin tro och sitt liv på mänskliga tankebyggnader utan på klippan Kristus.

Jesus fortsatte med att säga: *Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.* När han säger att allt har blivit överlämnat åt honom så syftar han på sin mänskliga natur. Det är åt hans mänskliga natur allt har blivit överlämnat. Till sin gudomliga natur är Sonen evig, allsmäktig, allvetande, oföränderlig, han äger all ära osv. Ingenting kan läggas till eller tas ifrån den gudomliga naturen. Men från det ögonblick Guds Son blev människa överlämnades allt åt honom också såsom människa. Hela Guds fullhet bor i honom som i sin egen kropp. Gudomliga egenskaper överlämnades till människan Jesus. Jesus har också såsom människa all makt, all ära, all vishet. Det heter om honom: *I honom är vishetens och kunskapens alla skatter gömda.* Om vi ska söka kunskapen om Gud ska vi inte söka den hos den här världens vise män eller hos självutnämnda profeter och deras skrifter, inte heller i vårt eget förnuft, utan hos Kristus och i Kristi ord, dvs Skriften.

Egentligen är det bara Gud som känner Gud. Det heter: *han, den salige, ende Härskaren, konungarnas Konung och herrarnas Herre, som ensam är odödlig och bor i ett ljus dit ingen kan komma, och som ingen människa har sett eller kan se. Honom tillhör ära och evig makt! Amen.* Eller som Jesus här säger: *ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.* Kunskapen om Gud finns alltså endast hos Gud. Men Gud vare tack att han stigit fram ur sitt ljus dit ingen kan komma och uppenbarat sig för oss så att vi i någon mån kan lära känna honom. Guds uppenbarelse av sig själv är vår enda källa till kunskap om honom.

Var har då Gud uppenbarat sig och var ska vi söka kunskap om honom?
Ja, Gud har uppenbarat sig i skapelsen. Av skapelsens under förstår vi att Gud är alltings skapare och härskare. Men naturen kan inte ge oss den frälsande kunskapen om Gud. Den frälsande kunskapen om Gud finner vi bara hos Sonen så som Jesus säger: *Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.* Och på ett annat ställe heter det: *Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud, och är hos Fadern, har gjort honom känd.* Kristus ger oss den frälsande kunskapen om Gud. När vi lärt känna Jesus har vi lärt känna Gud. Hos honom finner vi förlåtelse för alla synder och evigt liv. Det är först när vi tror det som vi lärt känna Gud och har en frälsande kunskap om Gud: att han har nådig mot oss för Kristi skull.

Detta nådiga sinnelag uppenbarar Jesus för oss när han fortsätter och säger: *Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.* För vår frälsnings skull ska vi komma till Jesus och han vill att alla ska komma till honom: *kom till mig alla...* - evangeliets löfte gäller alla människor utan undantag eller inskränkningar. När Jesus säger: *Kom till mig, alla ni som arbetar*

och bär på tunga bördor innebär det inte att Guds nåd är inskränkt och bara gäller vissa människor, nämligen de som arbetar och bär på tunga bördor. Nej, evangeliets inbjudan gäller alla och Gud är nådig mot alla och förlåter allas synder för Kristi skull. Det heter ju: *Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser...* Att Kristus här uttryckligen riktar inbjudan till dem som arbetar och bär på tunga bördor beror på att evangeliet är ämnat för sådana och det är bara de som tar emot budskapet. Jesus har inbjudit oss för att ge oss vila, och det är hans vilja att vi tar emot inbjudan. Han ger oss vila från egna verk, det är själens vila i förtröstan på den frälsning Kristus vunnit åt oss. Amen.

Låt oss be!

Käre Jesus, vi tackar dig innerligt för att du kallat oss genom evangelium och gett oss del av din frälsning. Bevara oss så att vi inte gör våra hjärtan hårda när du undervisar oss. Vi tackar dig för evangeliets välsignelse, att vi inte behöver arbeta på vår egen frälsning utan får vila i förtröstan på den frälsning du vunnit åt oss. Hjälプ oss förbli vid ditt ord. Amen